

Şeir qöftəri - Yəqub *əleyhissəlam*

Yəqub aydır: Yusifim, şahım mənim,
Xanda vardın, yari-həmrəhim mənim?

Ey mənim cani-dilim, bağrım qanı,
Yərdə-gögdə şöleyi-mahım mənim.

Qalmadı səbrü-qərarım munda heç,
Düşdü dağlar başına rahım mənim.

Yüzünü görsət ki, görsün gözlərim,
Yoxsa dağlar yandırır ahım mənim.

Fırqətin yandırdı, bilməm handasan,
Getmədün, gəl izzəti-canının mənim.

Ey rəsiddə növcəvanım, vay, oğul,
Heç muradın bulmayanım, vay, oğul.

Dünyada kam almayanım, vay oğul,
Ey gedübən gəlməyənim, vay oğul.

Bivəfa yarım, həbibim, vay oğul,
Cümlə dərdim, təbibim, vay oğul.

Nə əcaib mehriban qurd imiş ol,
Yutmuş ətin, köynəgin yırtmamış ol.

Hörmət etmiş Yusifin pirəhəninə,
Kaş ki, onu eyləyəydi caninə.

Yeməyəydi Yusifin nazik təninin,
Köynəginə sürməyəydi al qanının.

Rubil aydır qurdu: məlum eyləgil,
Yusif neyçün yedin, sən söyləgil.

Dinmədi şol qurt, der ol dəm, ey yar,
Ey Rubil, bu səndən oldu hər nə var.

Yəqub aydır qurda, ey qurt, söyləgil,
Həqq yüzüçün müşkilim həll eyləgil.

Yəquba qurd aydır: ey sahibgiran,
Bil ki, peyğəmbər əti qurda həram.

Yəquba aydır: varmı Yusif, söyləgil,
Uşbu müşkil halı məlim eyləgil.

Qurt aydır ki, muni məndən sormagil,
Yoxsa oğlanlar yüzini görməgil,

Çün bu sözi qurtdan eşitdi özi,
Yaşlan doldu onun iki gözi...

* * *

Aytdı: Hud peyğəmbərəm, bilgil məni,
Uş buraya görməgə gəldim səni.

Həqq kitabında sənin əhvalını,
Oxudum, bildim bu vəsfi-halını.

Həqq-Taaladan dilədim mən səni,
Aytdım: Axır görsət onu, ey qəni!

Həqq-Taala hacətim etdi qəbul,
Dedi: Var get, sən o çah içində ol!

Ta ki, Yusif onda gəlir, görəsən,
Səbr qılsam, sən murada yetəsən.

Ol söz ilə gəlmişəm bu çahə mən,
Çox zəmandır intizaram rahə mən.

İki ildir bu çahdə intizar,
Baxar idim yoluna, bilgil, ey yar!

